

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto liberale ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense decembris occurrentibus Fo. xxij.

de hebreo in grecum translatum. Idem hies-
ronymus de greco interpretat⁹ est in latinum:
quod hodie dicitur psalterium romanum: eo q
in romana viba ecclesia co ritur. Quod postea
prefatus doctoz in aliquibus emendavit: t illud
emendatum cantari cepit in ecclesia gallicana;
dum rameu postea in vtroq; comperisse: defes-
tus notables hebreum psalterii de hebreo
verboreno ⁊ immediate trastulit in latinum:
quo licet alicubi clerici non ritantur: ab eis ra-
men qui lingua nouerunt hebreicam vt veris
or pre ceteris approbat⁹.

De sancto danieli monacho ⁊ con-
fessore. Cap. xvij.

Divid monach⁹ fu-
it: primo magnus latro in par-
tibus hermopolis: qui omnes
transeuntes predabatur habēs
secum triginta consocios. Tan-
dem compuncrus ad monasterium accessit: ⁊ se
monachum fieri postulauit. Queum dum abbas
⁊ fratres recusarent cum iam senem videntes:
⁊ qualis fuerat agnoscentes: communatus est
illis: q nisi eum susciperent monachum: cum
excliperent predatorem ⁊ inimicū: ita ut cū so-
cis suis illic rediens omnes lugularet: ⁊ mo-
nasterium evuereret. Sicq; receptus ⁊ monas-
chus factus in summa abstinentia ⁊ humilita-
te viviebat: omnesq; fratres numero. ixx. operā-
tes inuabat. Lui die quodam in cella sedēt an-
gelus apparet nūcianū ei omnia peccata sua
dimissa. Quod dum ille se credere nolle respo-
dider: q tam immania ⁊ tot sceleris deus sibi
tamēto dimissem: angelus eidem subiunxit: q
codem signo, deus ipsum ppter incredulitatē
percuteret quo percussus fuerat zaharias: vt
se ex illo die semp mutus existaret: quo signo
discerit omnia possibilia apud deum. Eumq;
de hoc ille conquerere: maxime quia mut⁹ exi-
stes psallere: v'lo orare nō posse: agelus ei dixit:
q exiūc extra psalmos ⁊ dei laudes omnino
lingua eius liganda foret. Et quo die officium
quidem dicebat: ⁊ orandi potestarem habebat:
alud nō verbum omniuo proferre non poter-
rat: qui in eius sanctitatis testimonio plurib⁹
claruit signis. hec invitis patrum.

De sancto trophino epo. Cap. xvij.

Trophinus episco-
pus ⁊ confessor: discipul⁹ aposto-
lorum Petri ⁊ Pauli: cuius me-
minit paulus apostolus scribēs
ad timothēū: ⁊ ab eodē apostolo
episcopus ordinatus ciuitati
arelaten. ad predicandum xp̄i euāgeliū paīm⁹
directus. Et cuius fonte vt papa zozimus scri-
bit: tota gallia fideliumulos accepit. Qui do-
ctrina ⁊ miraculis clarus quietuit in pace. uij.

kalendas januarij. Quo etiā tempore sanctus
clementius elus pauli discipulus viennam per-
uenit: ibi⁹ miraculis effulgit.

De scris Sabino ⁊ sociis marty. Cap. xij.

Superatio et marcello diaconib⁹
⁊ venustiano curvoe ⁊ filiis pas-
si sunt apud assisi ciuitatē tēpo-
pore maximiani imperatoris. Qui beatus epi-
scopus cī duobus diaconibus suis: superant-
io ⁊ marcello a venustiano augustali tuseie in
ciuitate assisi tentis: dī ad sacrificia suades-
retur: perne sibi deos presidis presentari ut eis
immolaret. Alle ho statuā lonis ex precioso co-
rallo sibi adduci fecit. Quā sanct⁹ in terrā elis-
dens cōfregit. Propter qđ iussu venustiani ma-
nus el⁹ p̄fice sunt. Deinde duos diacones fecit
in sciculeo leuari diuīg fustib⁹ cedi: ⁊ latera eōis
vngubus radī: ⁊ lignem subterponit. Tunc ante
bo sp̄itum emiserunt. Quorū corpora in flus-
ulum lactara a p̄scatorib⁹ presbyteris collecta
iuxta viam sepulta sunt. Sabinus ho in carcere
re clausus: nocte a serena matrona fouebatur:
que man⁹ eius trūcas p̄ reliquiās referuabat.
Eius ⁊ nepotē cecū illuminauit: quo miraculo
quingēt⁹ genitilis ad xp̄m cōuersi sunt. Post hoc
duo venustianus preses oculis grauitate lāgu-
ret: Sabinus ad se adductū cū honore rogabat:
vt sicut nepotē serene illuminauerat: sic ⁊ se ab
oculorum passione sanaret. Quē sanctus sabi-
nus penitentia eide ī postra cūrvoe ⁊ duobus
filiis cōvertit ⁊ baptizauit: cūq; ab infirmitate
liberauit. Hoc audiēs maximian⁹ imperator
misit illic lucū tribunū. Qui venustianū cum
curvo ⁊ duobus filiis xp̄m confitūtes decolla-
uit. Sabinus ho ad ciuitatē spoletanā adductū
tam diu plumbatis cedi fecit: donec sp̄itū ex-
halaret. Eius corpus vna cum manib⁹ serena
sepeluit. Horum hominum passio collitur. iij.
kalendas januarij.

De sancto liberale epo ⁊ martyre. Cap. xij.

Liberalis episcop⁹
cannē. q ciuitas est apulē pas-
sus est sub adriano imperatore.
Quē pater ciuitis roman⁹ nobilis
senator eleutheri⁹ noīe deceđes
commendauit euāthie v̄to siue. Illa ho xp̄ia
na puerum cuiusdā sc̄o epo tradidit⁹ sacris litte-
ris inbuēdū. Ep̄s ho liberalē eruditū: cū esset
annoz. xvi. ad diaconatū: deinde annoz. xvij. ad
sacerdotiū p̄motit. Et cū multis iā signis cla-
reret eide annoz. xx. ciuitatis cannē ep̄m or-
dinauit ad popl̄t preces. Imperator ho venīc̄s ro-
mā audita liberalis fama: missō felicē comite
ad cannē. ciuitatē iussit eū sibi romā adduci.
Saci⁹ ho felicē ad deū cōvertit: ⁊ venīc̄s secū
romā in via baptizauit. Presentat⁹ ligit adris

Liber

nordum ipm libere confiteret super lecti ereū ex̄t̄sūs igne supposito. cū sic p̄ hocā māfis̄er: impator eū solus p̄cepit. Et vidēs ipm imobstē in craticula oleo puncta: prunisq; subterstratis eū poni fecit: statimq; ignis dīvinit̄ extinctus est: et craticula repefacta. Deinde missus in sartagine oleo plenā t adipe liquefactis: quasi in rōrē pmāfis̄. Tūc de cōsilio cerberi p̄fectori im perator ipm in furnū accēsum misit sudib; ferreis circūpositis t oleo supinfuso. Et cū pmāfis̄ illesus cerberi cōuersus est ad xp̄m: quē impator in eodē clibano mitti fecit: q t ip̄e per manis̄ inustus. Impator vō cerberū decollari mādānit: cui vnda sanguis p̄ bap̄t̄ smate fuit: liberalis vō diebus pluribus in custodia detēsus inde educt̄ mītris̄ in amphitheatru lapata sibi leena: que sanct̄ pedib; puoluta: cū oīno non terigit. Inde dimissus est sibi leo ferocissimus: q t ip̄e cū nō tāgēs circūplexus est sc̄m̄. Ppter qd̄ mītri paganoz in dño cōdiderūt. Et alis qd̄ hec magicis artib; ascrībētib; alijs sp̄i virtutis: ora sedītōe plusq; qui gēt̄lū interficti sunt. Qd̄ audiēs impator cū gladio adaduerti iussit. Quater vō enāthia q ip̄m rome secura fuerat dū sup̄ corp̄ filii rueret dephēsa ab ipatoz q eet xp̄iana: ab eodē in p̄fessōe fidei t ipsa pariter decollat. Quoz corpora ciues cāneñ. ad suā ciuitatē trāstulerūt: t ibidē hono rificē dīderūt. passi sunt aut̄. iii. kal. januarij.

De sancto Felice papa. lī. t confessore. Lāp. xxi.

Felix papa t confessio hui⁹ no minis tertii in episcopatu successit. Simplicius pape q felix fuit natione romanus ex patre felice p̄sbytero de regiōe fascole: et sedit ānīs. viii. mēsib;. xi. dīeb;. xvii. Hic fecit basilicā sc̄ti agapiti luxta. basilicā sc̄ti laurēti. Hic p̄stituit ecclias ab epo cōsecrādā. t Q ac cusato dāde sunt iducit: vt ad rīndēdū p̄parare se possit. Et q accusatores t iudices tales esse debeat q̄ of careat suspīcio. Sub hui⁹ episco paruēit relatio de grecia. Petru alexandrini p̄sbyterū p̄p̄ herēz dānatū ab achacio p̄stati nopolitano epo renocatū. Qui papa facto cōcilio dānauit achaciū cū petro. Post ānos iterū tresvenit relatio ab iparōe zenone: vt penites rediret achaci⁹. Papa vō misit messenū t vitale ep̄os: vt si iuererēt op̄icē petri achaciū trez dānarēt eos: si nō offerrēt libellū p̄nie. Corrupti sunt aut̄ pecunia supradicti ep̄i: t nō fecerunt fm̄ p̄ceptū sedis apl̄ice. Tūc felix fecit discussione t iuerit ambos ep̄os pecunia corruptos: t elecit eos a cōmītione vna cū achacior̄ petro. Hoc factū est tpe oldouacri regis. Hic fecit ordinatioes duas p̄ mēsem decēbris. p̄sbyteros xviii. diacones. v. ep̄os p̄ diuersa loca numero xxxi. qui sepult⁹ est in basilica beati pauli ap̄ostoli. iii. kal. januarij tēpore zenonis impator

Secundus

rīs. Et cessauit episcopatus dies quīng. **D**e sancto silvestro papa t confessore. Lāp. xxii.

Silvester pa pa hui⁹ noīs primus natione roman⁹ ex patre Rufino: melchias dis pape successor sedi annis vigintib; mēsib; vndecim. Hic a matre iustina xp̄iana post patris obitū traditus est cyrino p̄sbytero: a quo sacris litteris eruditus t ipse p̄sbyter ordinatus: hospitatem summopere exercebat: vnde t timotheum christianum ab antiochia venientem hospitio suscepit. **Q**ui post annum p̄dicans christum martyrium passus est: vt dicetur in ei⁹ passione secundo kalendas septembrib;. Sed dum tarquinius p̄fectorus qui timotheum considerat: eius diuinitas a Silvestro ip̄suis hospite requireret: postq; Silvestrum huīs facti nescium compert: eum sacrificare precepit: et immolare renuentem cedi fecit: et in carcere rem trudi: cōminis eidē omnia genera tormentorum. Quem Silvester in ipsa nocte mortuorum predicit: quod t factum est. Nam dum Tarquinius cenaret: os pisces in eius gurgure versatum ipsum nocte media suffocauit: et Silvester mane a populo de carcere liberatur. Ut rumetiam dum persecutione Constantini imperatoris adhuc gentilis Melchias papa per martyrium ad christum migrasset. Silvester p̄sbyter quis diu renitēt ab omni clero et populo in summum pontificem electus est: qui fide feruentissimus et sapientia ac consilio clarus: charitate diffusus eram a gentilib; amabat. **H**ic omnium orphanorum rīduarum t pauperum nomina in matricula habebat: et omnibus necessaria prouidebat. Constituit quartam t sextam ferias t sabbatum ieiuniis obseruandas: quintam vō feriam quasi dominicam celebrandam. **G**recisq; dicens tribus christianis sabbatum potius q̄ quintam feriam celebrandam. Respondit Silvester hoc fieri non debere: et quia est traditio nis apostolice: et quia dominice debetur compassio sepulture: quinte vō ferie dignitatē ostendit: q̄ eo die dominus celos ascendit: et sacramētum eucharistie instituit: t ecclesia christma conficit. **D**um autem constantinus imperator christianos persequeretur: in incurabilem cecidit plagam lepre. **C**ui p̄tifices idolo:um deorum responso consuluerūt: vt tribus mīlitib; infantib; adductis romam eorum sanguine piscina repleatur: in quem calidū imperator balneādus descēdens a lepra ptin⁹ mūdaretur: qd̄ t decretū est. Egregiente aut̄ constantino ad locum ubi balneum parari debebat